

februari 2020

Beste Nieuwsbrieflezer,

'Sinds ik christen ben geworden, mis ik het ziekenhuis wel, hoor!' Aan het woord is een nieuw-gelovige vrouw. Tijdens een evangelisatie-bijeenkomst eind vorig jaar hoorde ze voor het eerst over de Here Jezus. Ze leerde bidden en zag Gods aanwezigheid in haar leven. Eén van de gebeden die werd verhoord was haar gezondheid. Ze hoeft nu niet meer naar het ziekenhuis waar ze elke week wel één of twee nachten verbleef.

Hierdoor verdwenen ook haar sociale contacten met de verpleegsters en andere patiënten. Sinds ze ziek werd had ze niet meer gewerkt en vanwege de stress ook geen idee wat ze mogelijk zou kunnen doen. Nu ze Jezus had leren kennen, het met haar gezondheid veel beter ging, bad ze wederom tot Hem. Nu reist ze bijna elke dag naar het ziekenhuis om klein etenswaar te verkopen aan patiënten, verpleegsters & doktoren. We danken God voor zijn aanwezigheid en trouw!

De evangelisatie-bijeenkomst waar deze vrouw kwam, proberen we nu zo'n 2 keer per maand te houden. Deze bijeenkomst is vormgegeven naar aanleiding van de vele mensen die tot geloof komen in Centraal Thailand. De bijeenkomsten hebben elke keer dezelfde vorm, waardoor gemeenteleden en nieuw gelovigen hierin vrij snel kunnen meedraaien. Op dit moment kunnen de gemeenteleden in Manchakhiri de bijeenkomst zelf uitvoeren. Een aantal dagen na zo een bijeenkomst gaan de gemeenteleden op bezoek in de wijk waar de bijeenkomst is geweest. Ze bezoeken dan geïnteresseerden en kijken of harten zijn aangeraakt of meer uitleg nodig is. We zouden graag gelijk met een groepje geïnteresseerden willen beginnen, maar dat lukt nog niet zo goed. We hebben nu in 2 nieuwe dorpen gelovige vrouwen. Ons gebed is dat hier meer mensen bij komen!

Op verschillende manieren wordt het evangelie handen en voeten gegeven door de Thaise christenen. Zo wordt bij één vrouw een boekje door gewerkt om het christelijk geloof verder uit te leggen. Bij een ander gezin wordt op dit moment, samen met het wijkhoofd, stromend water en een toilet aangelegd. We danken God dat Hij het lichaam van Christus op verschillende manieren inzet!

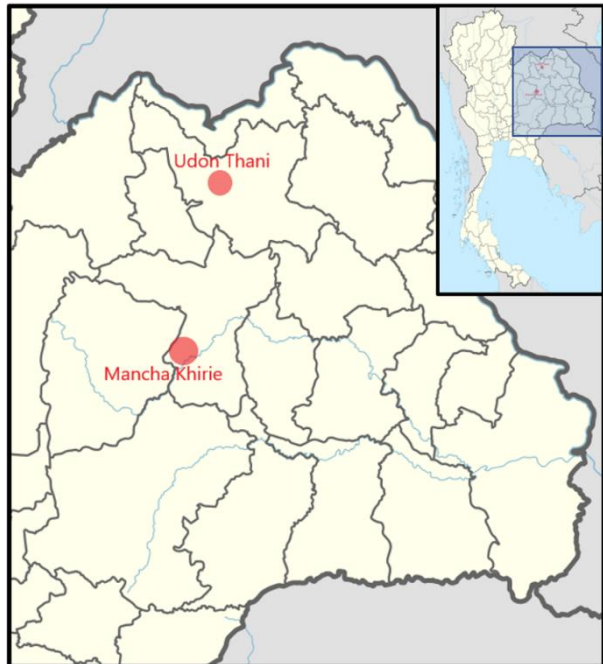

Het afgelopen jaar hebben we veel nagedacht en gebeden voor het vervolgonderwijs van Daniel, onze

oudste, nu hij in groep 8 zit. Eén van de mogelijkheden deed zich voor in Isaan, waar op dit moment een internationale (zowel basis- als middelbare) school wordt gebouwd. Deze school gaat in augustus 2020 open. In januari hebben we bericht gekregen dat zowel Daniel als Benj (en Marie) de toelatingstest hebben gehaald.

In overleg met onze leiders hebben we besloten dat we deze weg verder in gaan. Dit betekent dat we komend half jaar zullen verhuizen naar de stad Udon Thani. Onze drie kinderen kunnen daar naar school. Wij richten ons dan verder op kerkplanting, waar mogelijk in samenwerking met de bestaande kerken in de stad. Vooral buiten de stad zijn nog districten zonder kerk waar we graag over de Here Jezus willen vertellen. We bidden dat God ons leidt naar de juiste bestaande kerken voor samenwerking of geïnteresseerden mensen. Bidden jullie mee?

Door de komende verhuizing zullen we het kerkleiderschap formeel en volledig overdragen aan de gemeenteleden in Manchakhirie. We zijn dankbaar voor de regionale kerkstructuur waar de kerk onderdeel van is en waar zij steun aan heeft. En we zijn dankbaar dat we nog op rijafstand van Manchakhirie gaan wonen, zo'n 2,5 uur noordelijker in Isaan.

Deze nieuwsbrief eindigen we met de jonge Foe-ang. Foe-ang kwam eind januari voor het eerst bij ons naar de kerk. Ze is net afgestudeerd en heeft de Here Jezus leren kennen door christelijk studentenwerk in de stad. Het is even slikken om vanuit een studentenkerk in een plattelandskerk te landen, maar één van de gemeenteleden kent de moeder van Foe-ang. Zij heeft te kennen gegeven om binnenkort met haar dochter naar de kerk mee te komen. Bidden jullie mee, dat God mogelijke barrières wegneemt die er voor zorgen dat de moeder van Foe-ang tot nu toe de boot nog afhoudt? Binnen ons team wordt ook studentenwerk gedaan. Omdat studenten komen en gaan ziet dit team niet altijd de vruchten van hun werk. We zijn dankbaar dat we daar, zoals bij Foe-ang, vruchten van zien en Gods hand; Hij verbindt!

Dank ook voor jullie verbondenheid met Gods werk en ons gezin in Thailand. Laat gerust weten hoe het met jullie is!

Verbonden in Hem! Een hartelijke groet,

Sijmen & Annelies

high 5 van Daniel, Benj en Marie